

Stein. nr 6. versj. 2

Mai 2014-05-30

7 trinn
N603
Jente
Norsk

En fantastisk reise

Det var en gang for ikke så lenge siden, da skjedde det noe helt utrolig. Og det er det jeg skal fortelle deg om nå.

Det var fredag, og klokka var 07:00, jeg sto opp som vanlig, ordnet meg, spiste frokost og løp ut døra og rakk akkurat skolen. Da jeg kom inn i gangen, var det ingen andre der. Jeg tok av meg jakka og gikk mot døra til klasserommet, men så så jeg en dør, en dør som aldri hadde vært der før! Den var knalloransje og det sto noe spesielt på døra. Jeg skjønte ikke hva det betydde, men noe sa meg at jeg bare måtte se inn. I det jeg åpnet døra, begynte det å blåse, veldig også! Også ble bare alt svart. Da jeg våknet, lå jeg i en stor seng, alt rundt meg var svart, svart og rosa, Alle møblene var svarte, taket og gulvet var rosa, og det var veldig mye rot her. Jeg visste ikke at det gikk å ha så mye rot på et så lite rom. Plutselig ble en dør åpnet og en mann, kanskje i 50 år, kom brasende inn. "Heisann" sa mannen, som hadde et stort hår, og en gul frakk med masse rare ting på. "Unnskyld at jeg spør, men hvor er jeg?" spurte jeg. "Velkommen til år 5014, du er vel en av de småbarna som selger småkaker?" sa han. Og nå skjønte jeg at jeg hadde reist i tid, 3000 år framover! "Jeg må nesten gå nå, sa jeg. "Skal du gå ut dit?" D vet vel at det er livsfarlig å gå ut!" "Hæ?" svarte jeg. "Er det farlig?" "Ja svarte han. "Der ute er alle de farlige dragene. Men jeg liker jo veldig godt eventyr, så jeg gikk ut likevel. Og da jeg kom ut, skjønte jeg hvorfor jeg ikke skulle gå ut, jeg gikk inn til professoren igjen og lurte på hvorfor det var så mørkt, trist og grått ute. "For 2000 år siden, ble verden forhekset! Og ingen viste hvordan vi kunne bryte forbannelsen, bortsett fra meg!"

sa han. "Si det da!" sa jeg ivrig. "Ok," begynte han. "Du må komme deg til det mørke hjørnet, og drepe den store, svarte dragen!" Men hva skal jeg drepe den med?" sa jeg. Så gikk han bort til en diger kommode, og tok fram et sverd. "Ta dette," sa han. "Jeg har forsket litt på det, og fant en formel som gjør sverdet ekstra sterkt." jeg tok imot sverdet og kjente at det var blytungt, "Hvordan skal jeg klare å bære det?" sa jeg. "Du må bare tenke at du klarer det, så klarer du det," svarte han. Kom igjen nå, sa han, du kan få låne flyvebilen min, den står parkert ute i garasjen" Så gikk jeg ut, og satt meg inne i bilen. Det var liksom litt rart å kjøre i en bil som flyr 20cm over bakken. Jeg kjørte et stykke før jeg så masse skilt. Det ene pekte mot "Det mørke hjørnet". Det var krysset over skriften med rød maling. Akkurat som at det var noen som absolutt ville at jeg ikke skulle gå inn dit. Men jeg svingte inn allikevel. Jeg hadde jo selvfølgelig aldri kjørt bil før, og når den første gangen er med en flyvebil, er det en liten utfordring. Men jeg sunes jeg klarte meg ganske bra. Jeg kom til en port der det sto: VELKOMMEN TIL DET MØRKE HJØRNET. Jeg kjørte innover på den oppsprukende veien. Men plutselig, så stoppet bilen. "Kom igjen da!" sa jeg ganske lavt til meg selv. "Jaja, jeg får vel bare gå resten av veien da." Når jeg hadde gått en stund, sto jeg foran et KJEMPEDIGERT bur. Det var sikkert 20m høyt! Og innerst i buret lå det en diger svart drage og sov. Plutselig kom det en person som prikket meg på skuldra. Det var en høy mann i svart rustning.

” Er det du som skal ofre deg for dragen?” sa han. ”Ehm... jeg skal sloss mot den, og bryte forbannelsen” sa jeg. ”HAHAHA” så du skal liksom sloss mot den? Ropte han. ”Javell, men hvordan har du tenkt til at du skal bryte forbannelsen da?” sa han. ”Jo, jeg har fått dette sverdet, sa jeg og viste han det. Når jeg treffer dragen med dette, blir forbannelsen brutt, og alt det triste og gråe blir fargerikt og fint.” ”Bli med meg inn på kampplassen, så setter vi i gang. Og da skjønnte jeg at det ikke var bare jeg og dragen som skulle sloss alene, men det var masse folk som skulle er på det! Så førte mannen meg inn i et bur, og på den andre siden sto dragen i et annet bur. Det var en veldig stor kampplass. Så, plutselig hørte jeg en stemme si: ”Er krigerne klare?” Jeg antok at der var meg og dragen, og jeg fikk fram et lite ”Ja...” så hørte jeg ”Klar, ferdig, gå!” Så åpnet buret seg, og dragen kom ut, den sprutet ut flammer mot meg, men jeg dukket unna. Jeg tok et skritt mot dragen, dragen tok et skritt mot meg. Så plutselig slo dragen vingene mot meg. Bare helt uten å tenke meg om, svingte jeg sverdet mot han, og kuttet av han vingen. Jeg hørte jubling fra tribunene, og da følte jeg meg mye sterkere. Så så jeg det, det hang et tau ned fra taket. Jeg tok tak i det, og klatret sakte men sikkert opp. Dragen kom bare nærmere og nærmere. Nå sto den bare 2 meter unna meg. Jeg holdt hardt rundt sverdet med den ene hånda, og tauet med den andre. Så tok jeg sverdet og kuttet av dragen hodet!!! Jeg kunne ikke tenke at jeg gjorde noe sånt. Jeg ble kvalm bare ved tanken på at jeg faktisk hadde drept et levende vesen. Jeg hørte alle på tribunen rope og juble. Så kom professoren løpende mot meg og ga meg en klem. Så løftet han meg opp og ropte: Dette er 5000-tallets helt! Og så jublet alle sammen.

Så tok professoren meg med hjem til seg selv igjen. Ute var alt fargerikt og fint igjen, inne hos professoren var det også mange farger, sikkert sånn som den var før! ”Tusen takk for at du risikerte livet for oss alle” sa han. ”Bare hyggelig, sa jeg. ”Men nå må jeg nesten komme meg tilbake. Hvis du vet hvordan jeg kommer meg hjem da” ”Du må bare gå til det stedet du var når du kom hit” sa han. Så jeg gikk tilbake til den store sengen. ”Men jeg må vite hvilket årstall du er fra” sa han. ”Jeg kommer fra 2014” svarte jeg. Så jeg holdt meg godt fast i senga. Og det siste jeg hørte professoren si var: ”Du må ikke fortelle dette til noen, for da blir alt som det var før, ”Jeg lover” ropte jeg før jeg snurret rundt, og våknet inne i bøttekottet på skolen.

Jeg følte meg som den viktigste personen i verden. Noen dager etter reiste jeg faktisk bakover i tid, til år 1593. Det er en annen historie som også fortjener å bli fortalt. Men ikke denne gangen.